

9-ый Декемврія деньетѣ отъ день на день ставатъ се по-късы; на 9-ый Декемврія у насъ деньтъ бѣва 9 часа а нощта 15 часа. По онуй време ный най са оплаквamy отъ студъ и отъ дългы нощи. Но ако да трѣгнѣхмы да вървимъ на сѣверъ отъ милото наше отечество, че да вървимъ, вървимъ, ный тогасъ щѣхмы да достигнемъ до таквись страны, дѣто зимата трае 9 и повече мѣсецы прѣзъ годината; тамъ земята замръзва зимѣ толкосъ силно, щото прѣзъ лѣтото са размразя само до половинѣ аршинѣ отъ повърхностьта на земята, а по-надълбоко си остава замръзнала. По насъ отъ 9-ый Декемврія нощта наченва да умалѣва, а деньтъ да порасва, а ный са еще оплаквame че е малкъ деньтъ. Ами какъ живѣхтъ онѣзи людіе на крайния Сѣверъ, дѣто повече отъ два мѣсеца наредъ слънцето никакъ не изгрѣва, постоянно е се нощъ и само по пладнѣ става таквази видѣлина каквато бѣва по насъ на разжмнуванье? А студа е тамъ такъвзи, щото живакътъ въ термометра замръзнува. Ако ли отъ Истокъ трѣгнемъ надесно т. е. на Югъ и да вървимъ далечъ, ный ще пристигнемъ до таквизи страны, които зимѣ не знахтъ мразъ, не познаватъ що е снѣгъ и ледъ; тамъ зимѣ е тѣй топло, както у насъ лѣтѣ, и ваятъ непрестанно дъждове. На Югъ лѣтѣ става такъвзи некъ, щото растеніята изгарятъ, а зимѣ, когато у насъ природата си почива, тамъ на Югъ, сичкото оживѣва и растахтъ тамъ огромны дръвѣя и трѣсти до 30 аршина высокы. На крайния Сѣверъ лѣтѣ не е по-легко на челѣка, отколкото зимѣ: студътъ до толкози пречи на растеніята да не растахтъ, щото върбата израстя тамъ сичко $\frac{1}{8}$ на аршина отъ земята, а хлѣбны растенія тамъ сѣвѣмъ не никнахтъ. Тамъ на челѣка му е се